

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Indenrigsministeren har fuldstændig ret i, at det for SF er meget vigtigt at få en hurtig sagsbehandling i asylfasen. Men det, jeg spurgte om, da jeg holdt mit indlæg, var: Hvad betyder det for den hurtige sagsbehandling, at man tager fingeraftryk af mennesker, som man er udmærket klar over hvem er, og som man har en klar identifikation af? Hvad betyder det for den samlede sagsbehandlingstid for mennesker, der skal igennem en almindelig asylsagsbehandling, at man i situationer, hvor der er en forventning om, at det drejer sig om en åbenbart grundløs sag, der kan køres efter hasteproceduren, fængsler disse mennesker, og det i en situation, hvor Udenrigsministeriet er meget florumvundet i afvisningen af, at det skulle være i strid med menneskerettighedskonventionen?

Der skal ikke være tvivl om, at vi i SF synes, at ministerens forslag om udlændingeattachéer er en glimrende idé. Det hovedproblem, vi har med den langvarige asylsagsbehandling, er manglende oplysninger, det er mangelfulde og urigtige oplysninger, man har skrabet sammen, og som man så skal tilbage og undersøge igen. Det er dér, hovedproblemet er for de helt almindelige asylsagsbehandlinger.

Det, vi ser som problemer i dette lovforslag, er fingeraftrykkene – det er mig en gåde, hvad de skal bruges til. Jeg kan frygte det værste, jeg ved ingenting – og så spørgsmålet om at fængsle folk, som man alligevel sender ud efter et par dage.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg mener – og det er et svar til fru Anne Baastrup – at man i Per Sørensen-udvalgets betænkning meget klart har argumenteret for, hvorfor det er en fornuftig fremgangsmåde at tage fingeraftryk af asylansøgere. Jeg har heller ikke nogen form for forståelse for, at det skulle være et meget voldsomt personligt indgreb at tage fingeraftryk af folk, der lægger deres ansøgning ind i et fremmed land om at komme dertil med henblik på at få varigt ophold.

Grunden til, at Per Sørensen-udvalget – og jeg vil godt understrege et enigt Per Sørensen-udvalg – går ind for denne regel, er, at man har erfaringer med, at der er nogle, der samtidig søger asyl i flere forskellige lande, og at man på den måde får et langt bedre redskab til at tage hånd om det misbrug, som vi ved finder sted. Det er ikke i noget stort omfang, men vi ved, at

det finder sted, og derfor skal vi selvfølgelig også, hvis vi mener det alvorligt med at behandle udlændingepolitikken med samme kritiske øjne, som vi behandler alle andre politiske områder, være villige til at bruge midlerne til at undgå misbrug af reglerne.

Til hr. Søren Søndergaard kan jeg selvfølgelig bekræfte, at det ikke er sådan, at opbevaring af fingeraftryk i sig selv betyder noget for asylsagsbehandlingen eller for asylsagsbehandlingstiden; det var heller ikke det, jeg sagde i mit indlæg. Det, jeg anfægter, er, at de samme partier, som deler regeringens bekymring over de for langvarige og menneskeligt belastende asylsagsbehandlingstider, vil stemme imod de opstramninger, der er tale om nu.

SF stemte også imod sidste gang og forrige gang, vi lavede det, og dér må man altså vælge at ville gøre det politiske arbejde, også når det er en lille smule besværligt. Ellers har man meldt sig ud af den fælles indsats, der skal til, for at vi kan få løst problemerne med de lange sagsbehandlingstider. Jeg er glad for, at et bredt flertal i Folketinget har taget den opgave på sig. Vi begynder nu at se resultaterne i form af kortere sagsbehandlingstider på alle sagstyper.

Hr. Søren Søndergaard spurgte specielt til de sager, hvor der er tale om, at der gives tilladelser og ikke afslag. Der er det sådan, at hvis vi tager alle sager, der er færdigbehandlet i april 1995, har tidsforbruget været 181 dage – det er naturligvis et gennemsnitstal. Når det gælder de øvrige sagstyper efter normalproceduren, er tallene af samme størrelse, og i øvrigt er det sådan, at vi kan se over hele linjen, at pilen peger den vej, den skal, nemlig nedad.

Jeg mener, at vi nu får skabt de tilstrækkelige redskaber til, at vi kan få den kombination, som hele tiden har været denne regerings ønske med udlændingepolitikken, nemlig at den skal være stram og humanistisk på samme tid. I det humanistiske ligger også, at vi har taget anfægtelsen over de alt for lange sagsbehandlingstider, som den tidligere regering afleverede, på os. Vi har taget den på os i en sådan grad, at vi nu kan se, at det går i den rigtige retning, og at vi ved udløbet af denne folketingsperiode vil have opfyldt de målsætninger, som vi satte op ved starten.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Så let skal indenrigsministeren ikke slippe!

Nu kan det selvfølgelig være en forglemmel-